

РЕШЕНИЕ

№ 7235

гр. София, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Гургана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8821** по описа за **2021** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по повод касационна жалба с вх. № 30654 от 08.09.2021г. по описа на Административен съд - София град и вх. № 21040952 от 20.07.2021г. по описа на Софийски районен съд, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Т. В. В., чрез адв. В. И., срещу решение № 20145671 от 24.06.2021г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение /НО/, 12-и състав, постановено по НАХД № 2064/2021г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 54921422-F578660/26.11.2020г., издадено от Директор на офис С. в ТД на НАП С., с което на касатора на основание чл. 355, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, са наложени пет броя административни наказания „имуществена санкция” всяко в размер на 500 лева всяка за пет отделни нарушения на чл.5, ал.4, т.1 от КСДО, вр. чл.4, ал.1, т.1, б „а” от Наредба Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

Касаторът релевира твърдения за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното решение. Твърди, че въпреки извършеното нарушение, то е било отстранено веднага

по инициатива на лицето и преди съставяне на АУАН. Поддържа и становището за "маловажност" на основание чл. 28 от ЗАНН. Поради това отправя искане за отмяна на съдебното решение и на потвърденото с него наказателно постановление. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, касаторът не се явява и не се представлява. Постъпило е писмено обяснение от Т. В.-представляващия дружеството, която изразява становище за явна несправедливост на наложените санкции.

Ответната страна, ТД на НАП - С., редовно призована, не изпраща представител. По делото е постъпило писмена молба, с която се оспорва жалбата като неоснователна. Моли решението на въззивната инстанция да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., моли касационната жалба да бъде отхвърлена, а решението на СРС-потвърдено.

Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице - страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна.

На 05.11.2020г. св.Р. М. – инспектор по приходите в ТД НАП, офис С. извършила проверка, възложена ѝ от ГД "Фискален контрол" на [фирма]. В хода на проверката от последното са приобщени документи, предоставени от дружеството. От същите се установило, че Т. Васлиева, осъществявала дейност като управител на [фирма] с[ЕИК], като за месеците май, юни, юли, август и септември 2020г., дължимите от работодателя декларации образец 1, съдържащи данни за работника, осигурителния и облагаемия му доход не са подадени в срок .

На 03.11.2020г. В. подала в ТД на НАП дължимите декларации по чл. 5, ал. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019г. на МФ за посочените месеци на 2020г. Установено е , че декларацията за м.05.2020г. е подадена със закъснение от над 5 месеца, тази за м.06.2020г. е подадена със закъснение от над 4 месеца, тази за м.7.2020г. е подадена със закъснение от над 3 месеца, тази за м. 08.2020г. е подадена със закъснение от над 2 месеца и тази за м. 09.2020г. е подадена със закъснение от над 1 месец и то след като работодателят е бил поканен от ТД на НАП да стори това.

В резултат от направените констатации , на 05.11.2020г. в присъствието на свидетелите Г. Г. и Л. В., св.М. съставила АУАН № F 578660/05.11.2020г. срещу [фирма] с[ЕИК]. АУАН е съставен в присъствието на управителя, на дружеството, връчен му е и последният го подписал без да изложи възражения.

Въз основа на посочения АУАН на 26.11.2020г. от Директор на офис С. в ТД на НАП С. е издадено Наказателно постановление N 54921422-F578660 от 26.11.2020г., с което на [фирма] с[ЕИК] са наложени на основание чл. 355, ал. 1, вр. чл. 355, ал. 1 от КСО пет имуществени санкция в размер на 500 лева всяка за пет отделни нарушения на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, вр. чл. 4, ал. 1, т. 1, б. "а" от Наредба № Н-13/17.12.2019г. на МФ.

При така установената фактическа обстановка районният съд приел, че АУАН е съставен, а НП издадено от компетентни длъжностни лица, в хода на

административно наказателното производство не е било допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да налага отмяна на НП, правилно е приложен и материалния закон. Съдебният състав е приел също, че с поведението си [фирма] е допуснало приписаните ѝ нарушения, поради което потвърдил наказателно постановление № 54921422-F578660/26.11.2020г., издадено от Директор на офис С. в ТД на НАП С., като правилно и законосъобразно.

Настоящата инстанция изцяло споделя изводите на СРС, но следва да изложи аргументи и по отношение на наведените доводи, а именно , че се касае за маловажен случай. Действително институтът на „маловажния случай“, се прилага в случаите, когато извършеното нарушение е от категорията на формалните, каквото е и процесното. Макар и да няма въведена легална дефиниция кога един случай е маловажен, то съдът следва да приложи Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по тълкувателно наказателно дело №1/2007 г. на ВКС, ОСНК, чийто диспозитив гласи, че „преценката на административнонаказващия орган за „маловажност“ на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол“. Въпросът за законосъобразността е основен и когато искането е направено пред съда. По тези съображения, касационната инстанция е задължена да изследва обстоятелствата дали в случая действително е налице маловажност при неподаването в срок на декларациите образец № 1 по чл. 4, ал.1, т. 2, б. „а“ от Наредба № Н – 13 от 17.12.2019 г. на МФ. В случая става въпрос за извършени пет самостоятелни нарушения, извършени чрез бездействие от страна на касатора, като самото забавяне е в период от няколко дни до четири месеца от крайната дата, на която е следвало дружеството да подаде декларацията по чл. 4, ал.1 от Наредба № Н – 13 от 17.12.2019 г. на МФ. Следователно не са налице данни за прилагането на чл. 28 от ЗАНН.

По изложените съображения касационната жалбата се явява неоснователна и като такава не следва да се уважава, а решението на въззивната инстанция да се остави в сила.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 63, ал.5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл.221 ал.2 от АПК Административен съд София-град, IV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20145671 от 24.06.2021г. по НАХД № 2064/2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12 състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: